

Úřední věstník

Evropské unie

L 82

České vydání

Právní předpisy

Svazek 55

22. března 2012

Obsah

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Komise (EU) č. 249/2012 ze dne 21. března 2012, kterým se mění nařízení (EU) č. 19/2011, pokud jde o požadavky pro schvalování typu týkající se povinných štítků výrobce motorových vozidel a jejich přípojných vozidel ⁽¹⁾ 1
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 250/2012 ze dne 21. března 2012, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 961/2011, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz krmiv a potravin pocházejících nebo odesílaných z Japonska po havárii v jaderné elektrárně Fukušima ⁽¹⁾ 3
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 251/2012 ze dne 21. března 2012 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 5

III *Jiné akty*

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

- ★ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 534/09/KOL ze dne 16. prosince 2009, kterým se po sedmdesáté osmé mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory vložení nové kapitoly o osvědčených postupech pro vedení postupů týkajících se státní podpory 7

Cena: 3 EUR

(Pokračování na následující straně)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 364/11/KOL ze dne 23. listopadu 2011 o ukončení formálního vyšetřovacího řízení ve věci osvobození Islandského fondu pro financování bydlení <i>Íbúðalánasjóður</i> (FFB) od úhrady poplatku za státní záruku (Island)	16
---	----

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 249/2012

ze dne 21. března 2012,

kterým se mění nařízení (EU) č. 19/2011, pokud jde o požadavky pro schvalování typu týkající se povinných štítků výrobce motorových vozidel a jejich přípojných vozidel

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti ⁽¹⁾, a zejména na čl. 14 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (ES) č. 661/2009 je zvláštní nařízení pro účely schvalování typu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) ⁽²⁾.

(2) Nařízení Komise (EU) č. 19/2011 ze dne 11. ledna 2011, které se týká požadavků pro schvalování typu týkajících se povinných štítků výrobce a identifikačních čísel motorových vozidel a jejich přípojných vozidel a kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti ⁽³⁾, je jedno z prováděcích opatření s ohledem na ustanovení článku 5 nařízení (ES) č. 661/2009.

(3) Nařízení (EU) č. 19/2011 zavedlo pro výrobce vozidel možnost zhotovovat povinné štítky ve formě samolepicích štítků. V zájmu snazšího zhotovování těchto štítků prostřednictvím zpracování údajů, jakož i v zájmu jejich snazšího tisku elektronickými prostředky je nutné přizpůsobit stávající technické požadavky zvláštností těchto moderních technik.

(4) Nařízení (EU) č. 19/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Technického výboru – motorová vozidla,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Část A přílohy I nařízení (EU) č. 19/2011 se mění takto:

1) Bod 2.2 se nahrazuje tímto:

„2.2 Výška znaků identifikačního čísla vozidla podle bodu 2.1 písm. c) musí být nejméně 4 mm.“

2) Za bod 2.2 se doplňuje nový bod 2.3, který zní:

„2.3 Výška znaků údajů podle bodu 2.1, jiných než je identifikační číslo vozidla, musí být nejméně 2 mm.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 200, 31.7.2009, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2011, s. 1.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. března 2012.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 250/2012**ze dne 21. března 2012,****kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 961/2011, kterým se stanoví zvláštní podmínky pro dovoz krmiv a potravin pocházejících nebo odesílaných z Japonska po havárii v jaderné elektrárně Fukušima****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽¹⁾, a zejména na čl. 53 odst. 1 písm. b) bod ii) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 53 nařízení (ES) č. 178/2002 stanoví možnost přijetí vhodných mimořádných opatření Unie u potravin a krmiv dovezených ze třetí země za účelem ochrany lidského zdraví, zdraví zvířat nebo životního prostředí, pokud se nelze s rizikem úspěšně vypořádat pomocí opatření přijatých jednotlivými členskými státy.
- (2) Po havárii v jaderné elektrárně Fukušima dne 11. března 2011 byla Komise informována o tom, že úroveň radionuklidů v některých potravinářských produktech pocházejících z Japonska přesáhly akční hladiny stanovené pro potraviny a použitelné v Japonsku. Tato kontaminace může představovat hrozbu pro lidské zdraví a zdraví zvířat v Unii, a proto bylo přijato prováděcí nařízení Komise (EU) č. 961/2011⁽²⁾.
- (3) Prováděcí nařízení (EU) č. 961/2011 stanoví, že k zásilkám produktů, kterých se týká uvedené nařízení, musí být přiloženo prohlášení podepsané oprávněným zástupcem příslušného orgánu Japonska a osvědčující mimo jiné, odkud zásilka pochází a odkud je odesílána. Obsah prohlášení se dále liší v závislosti na tom, zda produkty pocházejí nebo jsou odesílány z prefektury, která se nachází v blízkosti jaderné elektrárny Fukušima, nebo odjinud.
- (4) U zásilek pocházejících z prefektury Fukušima a z 10 prefektur v její blízkosti musí japonské orgány potvrdit, že zásilky neobsahují úroveň radionuklidů cesium 134

a cesium 137 převyšující maximální limity stanovené v příloze II prováděcího nařízení (EU) č. 961/2011. Kromě toho musí příslušné orgány na stanovišti hraniční kontroly nebo v určeném místě vstupu do Unie provádět kontrolu identifikace a fyzickou kontrolu včetně laboratorních analýz na zjištění přítomnosti cesia 134 a cesia 137 alespoň u 10 % takových zásilek.

- (5) U zásilek odesílaných z prefektury Fukušima a z 10 prefektur v její blízkosti musí japonské orgány potvrdit, že zásilky nebyly během tranzitu vystaveny radioaktivitě. V takových případech, jakož i v případech, kdy zásilky pocházejí a jsou odesílány z jiných prefektur v Japonsku než z prefektury Fukušima a z přilehlých 10 prefektur, musí příslušné orgány na stanovišti hraniční kontroly nebo v určeném místě vstupu do Unie provádět kontrolu identifikace a fyzickou kontrolu včetně laboratorních analýz na zjištění přítomnosti cesia 134 a cesia 137 alespoň u 20 % takových zásilek.
- (6) Z výsledků kontrol včetně výsledků laboratorních analýz provedených podle prováděcího nařízení (EU) č. 961/2011 příslušnými orgány na stanovišti hraniční kontroly nebo v určeném místě vstupu do Unie vyplývá, že kontrolní opatření týkající se krmiv a potravin určených na vývoz do Unie jsou japonskými orgány správně a účinně používána. Je proto vhodné snížit četnost kontrol prováděných u takových zásilek příslušnými orgány na stanovišti hraniční kontroly nebo v určeném místě vstupu do Unie.
- (7) Prováděcí nařízení (EU) č. 961/2011 se použije do dne 31. března 2012. Japonské příslušné orgány i nadále monitorují přítomnost radioaktivity v potravinách a krmivech. Z výsledků tohoto monitoringu vyplývá, že některá krmiva a potraviny z prefektur nacházejících se v blízkosti jaderné elektrárny Fukušima stále obsahují úroveň radioaktivity přesahující akční hodnoty. Z toho důvodu je vhodné prodloužit dobu použitelnosti opatření stanovených v prováděcím nařízení (EU) č. 961/2011.
- (8) Prováděcí nařízení (EU) č. 961/2011 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. L 252, 28.9.2011, s. 10.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

— 5 % zásilek produktů podle čl. 2 odst. 3 písm. d) a

Článek 1

— 10 % zásilek produktů podle čl. 2 odst. 3 písm. b) a c).“

Pozměňující ustanovení

Prováděcí nařízení (EU) č. 961/2011 se mění takto:

(2) V čl. 10 druhém pododstavci se datum „31. března 2012“ nahrazuje datem „31. října 2012“.

(1) V čl. 5 odst. 1 se písm. b) nahrazuje tímto:

Článek 2

„b) kontrolu identifikace a fyzickou kontrolu včetně laboratorních analýz na zjištění přítomnosti cesia 134 a cesia 137 alespoň u:

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. března 2012.

Za Komisi

José Manuel BARROSO

předseda

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 251/2012**ze dne 21. března 2012****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit

paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.

- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 21. března 2012.

*Za Komisi,
jménem předsedy,*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	IL	188,6
	JO	64,0
	MA	47,9
	TN	68,9
	TR	96,0
	ZZ	93,1
0707 00 05	JO	107,2
	TR	165,2
	ZZ	136,2
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	55,1
	TR	127,5
	ZZ	135,9
0805 10 20	EG	52,6
	IL	79,2
	MA	52,2
	TN	80,1
	TR	70,0
	ZZ	66,8
0805 50 10	EG	43,8
	TR	52,6
	ZZ	48,2
0808 10 80	AR	89,5
	BR	83,2
	CA	125,0
	CL	84,7
	CN	108,7
	MK	31,8
	US	160,0
	UY	74,9
	ZA	119,9
0808 30 90	ZZ	97,5
	AR	85,1
	CL	123,8
	CN	63,0
	ZA	91,4
	ZZ	90,8

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

III

(Jiné akty)

EVROPSKÝ HOSPODÁŘSKÝ PROSTOR

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 534/09/KOL

ze dne 16. prosince 2009,

kterým se po sedmdesáté osmé mění procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory vložením nové kapitoly o osvědčených postupech pro vedení postupů týkajících se státní podpory

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO ⁽¹⁾,VZHLEDEM K TOMU, že Evropská komise přijala dne 16. června 2009 Kodex osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory ⁽⁵⁾,S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru ⁽²⁾, a zejména na články 61 až 63 a protokol 26 této dohody,

VZHLEDEM K TOMU, že se toto sdělení týká i Evropského hospodářského prostoru,

S OHLEDEM na Dohodu mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora ⁽³⁾, a zejména na článek 24 a čl. 5 odst. 2 písm. b) této dohody,

VZHLEDEM K TOMU, že v celém Evropském hospodářském prostoru je třeba zajistit jednotné uplatňování pravidel EHP pro státní podporu,

VZHLEDEM K TOMU, že podle článku 24 Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru uplatňuje Kontrolní úřad ustanovení Dohody o EHP týkající se státní podpory,

VZHLEDEM K TOMU, že podle bodu II v položce „VŠEOBECNÉ“ na konci přílohy XV Dohody o EHP má Kontrolní úřad ESVO přijmout po konzultaci s Komisí právní akty odpovídající právním aktům přijatým Evropskou komisí,

VZHLEDEM K TOMU, že podle čl. 5 odst. 2 písm. b) Dohody o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru vydá Kontrolní úřad oznámení nebo pokyny k záležitostem, kterými se Dohoda o EHP zabývá, pokud to tato dohoda nebo Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru výslovně stanoví nebo pokud to Kontrolní úřad považuje za nezbytné,

PO KONZULTACI s Evropskou komisí a se státy ESVO prostřednictvím dopisů o této záležitosti datovaných 20. listopadu 2009 (č. 537430, 537439 a 537441),

S ODKAZEM na procesní a hmotná pravidla v oblasti státní podpory přijatá Kontrolním úřadem dne 19. ledna 1994 ⁽⁴⁾,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

⁽¹⁾ Dále jen „Kontrolní úřad“.

⁽²⁾ Dále jen „Dohoda o EHP“.

⁽³⁾ Dále jen „Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru“.

⁽⁴⁾ Pravidla pro uplatňování a výklad článků 61 a 62 Dohody o EHP a článku 1 protokolu 3 k Dohodě o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru, která byla přijata a vydána Kontrolním úřadem ESVO dne 19. ledna 1994, zveřejněná v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen *Úř. věst.*) L 231, 3.9.1994, s. 1 a dodatku EHP č. 32 ze dne 3. září 1994, s. 1, v pozmeněném znění. Dále jen „pokyny pro státní podporu“. Aktualizované znění Pokynů pro státní podporu je k dispozici na internetové stránce Kontrolního úřadu: <http://www.eftasur.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>.

Článek 1

Pokyny ke státní podpoře budou pozmeněny vložením nové kapitoly o osvědčených postupech pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory. Nová kapitola je uvedena v příloze tohoto rozhodnutí.

⁽⁵⁾ *Úř. věst.* C 136, 16.6.2009, s. 13.

Článek 2

Pouze anglické znění je závazné.

V Bruselu dne 16. prosince 2009.

Za Kontrolní úřad ESVO

Per SANDERUD
předseda

Kristján A. STEFÁNSSON
člen kolegia

PŘÍLOHA

POKYNY TÝKAJÍCÍ SE OSVĚDČENÝCH POSTUPŮ PRO PROVÁDĚNÍ ŘÍZENÍ VE VĚCECH KONTROLY STÁTNÍ PODPORY ⁽¹⁾**1. K rozsahu a cíli**

- 1) Kontrolní úřad ESVO (dále jen „Kontrolní úřad“) vydává tyto Pokyny týkající se osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory s cílem maximalizovat produktivitu a účinnost řízení pro všechny dotčené strany.
- 2) Tato kapitola pokynů Kontrolního úřadu vychází ze zkušeností nabytých při uplatňování části II protokolu 3 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (dále jen část II Protokolu 3) ⁽²⁾. Hlavním cílem této kapitoly je poskytnout návod k tomu, jak v každodenní praxi postupovat během řízení o státní podpoře, a tím i posilovat lepší spolupráci a vzájemné porozumění mezi Kontrolním úřadem, státy ESVO, právníkou obcí a obchodními kruhy.
- 3) Úspěšné zlepšování řízení o státní podpoře vyžaduje disciplínu na obou stranách a vzájemný závazek ze strany Kontrolního úřadu a států ESVO. Kontrolní úřad bude zlepšovat spolupráci se státy ESVO a zúčastněnými stranami a bude dále pracovat na tom, aby zlepšila vedení svých vyšetřování a interního rozhodovacího procesu s cílem zajistit větší transparentnost, předvídatelnost a účinnost řízení o státní podpoře.
- 4) V souladu s moderní strukturou státní podpory je tato kapitola konečnou částí balíčku zjednodušujících opatření, jež zahrnuje pokyny Kontrolního úřadu týkající se zjednodušeného postupu posuzování některých druhů státní podpory ⁽³⁾ a pokyny Kontrolního úřadu týkající se prosazování právní úpravy státní podpory vnitrostátními soudy ⁽⁴⁾, což přispívá k vytvoření předvídatelnějších a transparentnějších postupů.
- 5) Zvláštnosti daného konkrétního případu si však mohou žádat úpravy této kapitoly či odklon od ní ⁽⁵⁾.
- 6) Navíc v míře, v jaké se na tato odvětví vztahuje Dohoda o EHP, mohou odklon od této kapitoly Pokynů odůvodňovat rovněž zvláštnosti odvětví rybolovu a akvakultury a činností spojených s prvovýrobou, marketingem nebo zpracováním zemědělských produktů.

2. Vztah k právu EHP

- 7) Tato kapitola není určena k tomu, aby poskytovala úplný či obsáhlý seznam příslušných legislativních, výkladových a správních opatření, kterými se kontrola státní podpory řídí. Měla by se číst v kontextu základních pravidel upravujících řízení o státních podporách, které zároveň doplňuje.
- 8) Tato kapitola tudíž nevytváří ani nemění žádná práva ani povinnosti stanovené v Dohodě o EHP, protokolu 3 a rozhodnutí č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 ⁽⁶⁾ v pozměněném znění, v souladu s výkladem soudu ESVO a soudů Evropské unie.
- 9) Tato kapitola uvádí navíc každodenní osvědčené postupy, a přispívá tak k rychlejšímu, transparentnějšímu a předvídatelnějšímu řízení o státní podpoře ve všech fázích přezkumu oznámeného nebo neoznámeného případu nebo stížnosti.

⁽¹⁾ Tato kapitola odpovídá Kodexu osvědčených postupů pro provádění řízení ve věcech kontroly státní podpory (Úř. věst. C 136, 16.6.2009, s. 13).

⁽²⁾ Část II protokolu 3 odpovídá nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 75, 15.3.2012, s. 26 a v Dodatku EHP č. 14, 15.3.2012, s. 1. K dispozici je na adrese: <http://www.eftrasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines/>. Tyto pokyny odpovídají Oznámení Komise o zjednodušeném postupu posuzování některých druhů státní podpory (Úř. věst. C 136, 16.6.2009, s. 3).

⁽⁴⁾ Dosud nezveřejněno ani v Úř. věst. ani v dodatku EHP. Tyto pokyny odpovídají Oznámení Komise o prosazování právní úpravy státní podpory vnitrostátními soudy (Úř. věst. C 85, 9.4.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ V souvislosti s bankovní krizí v roce 2008 podnikl Kontrolní úřad přiměřené kroky, aby zajistil rychlé přijetí rozhodnutí po předložení úplného oznámení, pokud to bude nezbytné během dvou týdnů. Viz pokyny Kontrolního úřadu týkající se použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí (dosud nezveřejněno v Úř. věst. ani v dodatku EHP), které odpovídají sdělení Komise – Použití pravidel pro poskytování státní podpory na opatření přijatá ve vztahu k finančním institucím v souvislosti se současnou globální finanční krizí (Úř. věst. C 270, 25.10.2008, s. 8). Pokud jde o reálnou ekonomiku, viz Dočasný rámec Kontrolního úřadu pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize (dosud nezveřejněno v Úř. věst. ani v dodatku EHP), který odpovídá sdělení Komise – Dočasný rámec Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize (Úř. věst. C 83, 7.4.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí č. 195/04/KOL (Úř. věst. L 139, 25.5.2006, s. 37, dodatek EHP č. 26, 25.5.2006, s. 1) odpovídá nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004 (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1), kterým se provádí nařízení (ES) č. 659/1999.

3. Kontakty před oznámením

- 10) Ze zkušeností Kontrolního úřadu vyplývá, že navázání kontaktů před samotným oznámením má určitou přidanou hodnotu i ve zdánlivě standardních případech. Kontakty před oznámením umožňují Kontrolnímu úřadu a oznamujícímu státu ESVO projednat právní a hospodářské aspekty navrhovaného projektu neformálně a neveřejně ještě před oznámením, čímž se zvyšuje kvalita a úplnost daných oznámení. V této souvislosti může také stát ESVO s Kontrolním úřadem společně vytvořit konstruktivní návrhy na úpravu problematických aspektů plánovaného opatření. Tato fáze tudíž vytváří podmínky pro rychlejší vyřizování oznámení, jakmile jsou Kontrolnímu úřadu formálně předložena. Kontrolní úřad by na základě úspěšného předběžného oznámení měl být schopen přijmout rozhodnutí podle čl. 4 odst. 2, 3 a 4 části II protokolu 3 během dvou měsíců ode dne oznámení ⁽¹⁾.
- 11) Důrazně se doporučuje navázat kontakt před oznámením tehdy, kdy se jedná o zvláštní nebo nové případy či skutečnosti, u nichž by existovaly důvody k neformální předběžné diskusi s Kontrolním úřadem, ale neformální vedení bude poskytnuto, kdykoliv o něj stát ESVO požádá.

3.1 Obsah

- 12) Fáze předběžného oznámení umožňuje projednat s daným státem ESVO rozsah informací, které mají být ve formuláři oznámení poskytnuty, aby se zajistila úplnost v den oznámení, a případně mu poskytnout pomoc. Pokud je tato fáze účinná, umožní vést otevřenou a konstruktivní diskusi o jakémkoli důležitém tématu, které s plánovaným opatřením souvisí. Toto je zvláště důležité u projektů, které by nemohly být v dané podobě přijaty, a neměly by tudíž být vzaty zpět či výrazně přepracovány. Může se rovněž posoudit, zda je možné využít jiných právních základů, či zjistit, zda existují příslušné precedenty. Kromě toho umožní úspěšná fáze předběžného oznámení Kontrolnímu úřadu a danému státu ESVO řešit zásadní problémy s hospodářskou soutěží, provést hospodářskou analýzu či v případě potřeby využít externího odborného poradenství, které je nutné pro prokázání slučitelnosti plánovaného projektu s fungováním Dohody o EHP. Oznamující stát ESVO proto může od Kontrolního úřadu požadovat, aby ho ve fázi před oznámením zbavil povinnosti poskytnout určité informace, které jsou stanoveny v oznamovacím formuláři a které za daných okolností případu nemusí být k posouzení předloženy. Fáze před oznámením je také rozhodující pro určení, zda případ zjevně splňuje podmínky pro zjednodušený postup ⁽²⁾.

3.2 Rozsah a časový harmonogram

- 13) K zajištění konstruktivní a účinné fáze před oznámením je v zájmu dotčeného státu ESVO poskytnout Kontrolnímu úřadu informace potřebné pro posouzení plánovaného projektu státní podpory, a to prostřednictvím předlohy oznamovacího formuláře. Pro usnadnění hladkého vyřízení případu budou v zásadě upřednostňovány spíše kontakty v podobě e-mailů a konferenčních hovorů než osobní setkání. Do dvou týdnů od obdržení předlohy oznamovacího formuláře Kontrolní úřad zajistí první kontakt před oznámením.
- 14) Takovéto kontakty před oznámením by zpravidla neměly překročit délku dvou měsíců a mělo by po nich následovat úplné oznámení. Pokud by kontakty nepřinesly očekávané výsledky, Kontrolní úřad může fázi před oznámením prohlásit za uzavřenou. Ovšem jelikož časový harmonogram a druh kontaktů před oznámením záleží na složitosti jednotlivých případů, tyto kontakty mohou trvat několik měsíců. Kontrolní úřad proto doporučuje, aby státy ESVO u případů, které jsou zvláště komplikované (např. podpora na záchranu, velké projekty výzkumu a vývoje, rozsáhlé individuální podpory či zvláště velké či složité programy podpory), navázaly kontakty před oznámením co nejdříve, aby se tak umožnila konstruktivní diskuse.
- 15) Ze zkušeností Kontrolního úřadu vyplývá, že účast příjemce podpory na navázání kontaktů před oznámením je velmi prospěšná, především u případů se značnými technickými, finančními a pro projekt specifickými dopady. Kontrolní úřad proto doporučuje, aby se příjemci individuální podpory do kontaktů před oznámením zapojovali.
- 16) S výjimkou zvláště neobvyklých či složitých případů se bude Kontrolní úřad snažit poskytnout dotčenému státu ESVO na konci fáze před oznámením neformální předběžné posouzení projektu. Takové nezávazné posouzení nebude představovat oficiální stanovisko Kontrolního úřadu, ale bude neformálním pokynem útvarů Kontrolního úřadu týkajícím se úplnosti předlohy oznámení a na první pohled zjištěné slučitelnosti plánovaného projektu s fungováním Dohody o EHP. U zvláště složitých případů může Kontrolní úřad na žádost daného státu ESVO rovněž poskytnout písemné instrukce ohledně informací, které je ještě nutné dodat.
- 17) Kontakty před oznámením se udržují v přísné tajnosti. Diskuse se konají na dobrovolné bázi a nemají vliv na jednání a posouzení případu po formálním oznámení.

⁽¹⁾ Tuto lhůtu nelze dodržet v případech, kdy Kontrolní úřad musí vydat několik žádostí o informace v souvislosti s neúplnými oznámeními.

⁽²⁾ Viz Pokyny o zjednodušeném postupu ohledně některých druhů státní podpory.

- 18) V zájmu zvýšení kvality oznámení se Kontrolní úřad bude rovněž snažit vyhovět žádostem o poskytnutí školení podaným ze strany států ESVO. Kontrolní úřad zůstane se státy ESVO rovněž v kontaktu, aby projednal další možná zlepšení řízení o státní podpoře, především ohledně rozsahu a obsahu platných oznamovacích formulářů.

4. **Vzájemně dohodnuté plánování**

- 19) V případech, které jsou velmi neobvyklé, technicky složité či jinak citlivé nebo které musí být přezkoumány velmi urgentně, nabídně Kontrolní úřad oznamujícímu státu ESVO možnost vzájemně se dohodnout na plánování, aby se zvýšila transparentnost a předvídatelnost pravděpodobného trvání šetření státní podpory.

4.1 *Obsah*

- 20) Vzájemně dohodnuté plánování je forma strukturované spolupráce mezi státem ESVO a Kontrolním úřadem jež se zakládá na společném plánování a pojetí pravděpodobného průběhu vyšetřování a jeho očekávaného časového rámce.

- 21) V této souvislosti by se Kontrolní úřad a oznamující stát ESVO mohly dohodnout především na těchto bodech:

- na preferenčním nakládání s daným případem, na oplátku za to stát ESVO souhlasí s formálním pozastavením šetření ⁽¹⁾ jiných oznámených případů pocházejících ze stejného státu ESVO, pokud to bude nezbytné pro plánování či z hlediska zdrojů,
- na informacích, které budou státem ESVO či daným příjemcem poskytnuty, a to včetně studií nebo externích odborných posudků či jednostranných informačních schůzek útvarů Kontrolního úřadu,
- na pravděpodobné formě a lhůtě pro posouzení případu ze strany Kontrolního úřadu, jakmile dojde k oznámení.

- 22) Oplátkou za úsilí, které daný stát ESVO vyvine, aby veškeré nezbytné informace byly poskytnuty včas a tak, jak je sjednáno ve vzájemně dohodnutém plánování, se bude Kontrolní úřad snažit o dodržení vzájemně dohodnutého časového rámce dalších fází vyšetřování věci, pokud se v souvislosti s informacemi poskytnutými daným státem ESVO či zúčastněnými stranami neobjeví neočekávané problémy.

4.2 *Rozsah a časový harmonogram*

- 23) Možnost vzájemně dohodnutého plánování bude v zásadě vyhrazena pro případy, které jsou neobvyklé, technicky obtížné či jinak citlivé a u nichž se na konci fáze před oznámením ukáže, že Kontrolní úřad nemůže u případu provést jasné předběžné posouzení. V takových případech se na konci fáze před oznámením použije vzájemné dohodnuté plánování, po němž bude následovat formální oznámení.
- 24) Na žádost státu ESVO se ovšem Kontrolní úřad a daný stát ESVO mohou rovněž na počátku formálního vyšetřování dohodnout na použití vzájemně dohodnutého plánování u dalšího zpracování případu.

5. **Fáze předběžného šetření ve věci oznámené podpory**

5.1 *Žádosti o informace*

- 25) Za účelem zjednodušení průběhu vyšetřování bude Kontrolní úřad během fáze předběžného šetření usilovat o shromáždění žádostí o informace. V zásadě proto bude existovat pouze jedna obsáhlá žádost o informace, která bude běžně zaslána do čtyř až šesti týdnů po dni oznámení. Pokud se ve vzájemně dohodnutém plánování nestanovilo jinak, mělo by předběžné oznámení státům ESVO umožnit podat úplné oznámení, a tak snížit potřebu dodatečných informací. Kontrolní úřad může nicméně vznést následné dotazy, týkající se zejména bodů, které vyplynuly z odpovědí států ESVO, třebaže to nutně neznamená, že Kontrolní úřad má vážné problémy s posouzením případu.

- 26) Pokud stát ESVO neposkytne požadované informace během stanovené lhůty, bude po první upomínce obvykle uplatněno ustanovení čl. 5 odst. 3 části II protokolu 3 procesního nařízení a daný stát ESVO bude informován, že se oznámení považuje za vzaté zpět. Jakmile budou splněny potřebné podmínky, bude obvykle zahájen formální vyšetřovací postup, přičemž bude zpravidla probíhat po nanejvýš dvou kolech otázek.

5.2 *Dohodnuté pozastavení předběžného zkoumání*

- 27) Za určitých okolností může být předběžné zkoumání pozastaveno, a to v případě, že o to stát ESVO požádá s cílem upravit svůj projekt a sladit ho s pravidly pro státní podporu, či pokud se na tom strany dohodnou. Pozastavit

⁽¹⁾ Viz čl. 4 odst. 5 části II protokolu 3.

šetření lze pouze na předem sjednanou dobu. Pokud daný stát ESVO na konci doby, po kterou je šetření pozastaveno, nepředloží úplný a kompatibilní projekt, bude Kontrolní úřad pokračovat v postupu od bodu, u kterého byl pozastaven. Dotčenému státu ESVO bude obvykle sděleno, že jeho oznámení je považováno za vzaté zpět, nebo že bude v případě závažných pochybností bez prodlení zahájeno formální vyšetřování.

5.3 Kontakty pro informace o současném stavu řízení

- 28) Oznamující státy ESVO mohou na žádost rovněž obdržet informace o stavu probíhajícího předběžného šetření. Státy ESVO se vyzývají, aby do těchto kontaktů zahrnuly příjemce individuálních podpor.

6. Fáze formálního vyšetřovacího řízení

- 29) Vzhledem k obecné složitosti případů, kterých se formální vyšetřování týká, je Kontrolní úřad odhodlán zlepšit transparentnost, předvídatelnost a účinnost této fáze. Považuje to za nejvyšší prioritu, přičemž tím chce napomoci konstruktivnímu rozhodování v souladu s potřebami moderního podnikání. Kontrolní úřad proto zjednoduší výkon formálních vyšetřování tím, že se budou účinně využívat veškeré prostředky řízení, které má k dispozici na základě části II protokolu 3.

6.1 Zveřejňování rozhodnutí a stručné shrnutí

- 30) Pokud stát ESVO nepožádá o odstranění důvěrných informací, Kontrolní úřad bude usilovat o to, aby bylo jeho rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení zveřejněno, včetně stručného shrnutí, a to během dvou měsíců ode dne jeho přijetí.
- 31) Vyskytnou-li se sporné otázky týkající se důvěrnosti, bude se Kontrolní úřad řídit zásadami svých Pokynů týkajících profesního tajemství v rozhodnutích o státních podporách⁽¹⁾ a bude usilovat o to, aby došlo ke zveřejnění rozhodnutí v co nejkratší době po jeho přijetí. Stejný postup se použije u zveřejnění všech konečných rozhodnutí.
- 32) Pro zvýšení transparentnosti daného řízení budou stát ESVO, příjemce podpory a jiné zúčastněné strany (zejména případní stěžovatelé) informováni o veškerých prodlevách způsobených spornými otázkami týkajícími se důvěrnosti.

6.2 Připomínky zúčastněných stran

- 33) Podle článku 6 části II protokolu 3 musí zúčastněné strany předložit připomínky v předepsané lhůtě, která obvykle nepřesáhne jeden měsíc od okamžiku, kdy bylo zveřejněno rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení. Tato lhůta se zpravidla neprodlužuje, a Kontrolní úřad proto pozdě doručené informace od zúčastněných stran, včetně příjemce podpory, obvykle nepřijímá⁽²⁾. Prodloužení mohou být udělena pouze ve výjimečných a řádně odůvodněných případech jako například při poskytování zvláště objemných faktických informací či v případě předchozího kontaktu mezi Kontrolním úřadem a danou zúčastněnou stranou.
- 34) Pro zlepšení věcného základu vyšetřování zvláště komplikovaných případů může Kontrolní řad zaslat kopii rozhodnutí k zahájení formálního vyšetřovacího řízení daným zúčastněným stranám, včetně obchodních nebo podnikatelských sdružení, a vyzvat je, aby se vyjádřily ke konkrétním otázkám daného případu⁽³⁾. Spolupráce zúčastněných stran je v tomto kontextu zcela dobrovolná, ale pokud se zúčastněná strana rozhodne připomínky předložit, je v jejím zájmu předložit je včas, aby je Kontrolní úřad mohl zohlednit. Kontrolní úřad proto vyzve zúčastněné strany, aby tak učinily do jednoho měsíce ode dne, kdy jim byla zaslána kopie rozhodnutí. Kontrolní úřad na předložení těchto připomínek nebude déle čekat. Kontrolní úřad zašle stejnou výzvu k podání připomínek příjemci pomoci, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zúčastněnými stranami. Kontrolní úřad zašle státu ESVO nedůvěrné znění jakýchkoli připomínek obdržených od zúčastněných stran, aby bylo dodrženo právo státu ESVO na obhajobu, a vyzve ho k odpovědi do jednoho měsíce.
- 35) Pro zajištění co nejrychlejšího předání všech připomínek od zúčastněné strany danému státu ESVO budou státy ESVO pokud možno vyzvány k tomu, aby připomínky zúčastněných stran přijaly v jejich původním jazykovém znění. Na žádost státu ESVO poskytne Kontrolní úřad překlad, což ale může mít důsledky pro rychlost postupů.
- 36) Státy ESVO budou rovněž informovány v případě, že nebyly od zúčastněných stran obdrženy žádné připomínky.

⁽¹⁾ Přijato rozhodnutím sboru č. 15/04/KOL ze dne 18. února 2004 (Úř. věst. L 154, 8.6.2006, s. 27 a v Dodatku EHP Úředního věstníku Evropské unie č. 29, 8.6.2006, s. 1). Tyto pokyny odpovídají Sdělení Evropské komise ze dne 1. prosince 2003 o profesním tajemství v rozhodnutích o státních podporách (Úř. věst. C 297, 9.12.2003, s. 6).

⁽²⁾ Aniž je dotčen čl. 10 odst. 1 části II protokolu 3.

⁽³⁾ Podle ustálené judikatury soudů Společenství je Kontrolní úřad oprávněn zasílat rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení daným třetím stranám; viz např. rozsudek Soudu ve věci *Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise*, T-198/01, Sb. rozh. 2004, s. II-2717, bod 195; rozsudek Soudu ve věci *Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise*, T-198/01R, Sb. rozh. 2002, s. II 2153; rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech *Falck Spa a ostatní v. Komise*, C-74/00 P a C-75/00 P, Sb. rozh. 2002., s. I-7869, bod 83.

6.3 Připomínky států ESVO

- 37) Za účelem zajištění včasného ukončení formálního vyšetřovacího řízení bude Kontrolní úřad přísně vyžadovat dodržování veškerých lhůt, které se podle části II protokolu 3 k této fázi vztahují. Jestliže stát ESVO nepředloží své připomínky ohledně rozhodnutí Kontrolního úřadu zahájit postup formálního vyšetřování, jakož i ohledně připomínek podaných zúčastněnými stranami, do jednoho měsíce, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 1 části II protokolu 3, Kontrolní úřad neprodleně zašle státu ESVO upomínku, v níž mu poskytne další měsíc, přičemž mu oznámí, že kromě výjimečných okolností další prodloužení lhůty nebude možné. Pokud daný stát ESVO nedodá příslušnou odpověď, Kontrolní úřad přijme rozhodnutí na základě informací, které má k dispozici, v souladu s čl. 7 odst. 7 a čl. 13 odst. 1 části II protokolu 3.
- 38) V případě protiprávní podpory a pokud stát ESVO nepředloží připomínky k rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, přistoupí Kontrolní úřad v souladu s článkem 10 části II protokolu 3 k vydání příkazu k poskytnutí informací. Pokud stát ESVO neodpoví ani na tento příkaz v něm stanovené lhůtě, Kontrolní úřad přijme rozhodnutí na základě informací, které má k dispozici.

6.4 Žádost o doplňující informace

- 39) Nelze vyloučit, že Kontrolní úřad bude na základě informací předložených státem ESVO v reakci na rozhodnutí o zahájení šetření, především ve složitých případech, nucen zaslat žádost o dodatečné informace. Stát ESVO dostane na odpověď jeden měsíc.
- 40) Pokud stát ESVO během stanovené lhůty neodpoví, zašle Kontrolní úřad neprodleně upomínku, v níž stanoví konečnou lhůtu 15 pracovních dnů, a sdělí danému státu ESVO, že Kontrolní úřad poté přijme rozhodnutí na základě informací, které má k dispozici, či vydá příkaz k poskytnutí informací v případě protiprávní podpory.

6.5 Oprávněné pozastavení formálního vyšetřování

- 41) Formální šetření může být pozastaveno pouze za výjimečných okolností a po dohodě mezi Kontrolním úřadem a dotčeným státem ESVO. Vyšetřování lze pozastavit například v okamžiku, kdy o to stát ESVO oficiálně požádá s cílem sladit svůj projekt s pravidly pro státní podporu, nebo v případě, že se soud ESVO nebo soudy EU zabývají případy podobné povahy, jejichž výsledek by mohl mít vliv na posouzení daného případu.
- 42) Pozastavení bude obvykle uděleno pouze jednou na dobu předem dohodnutou mezi Kontrolním úřadem a daným státem ESVO.

6.6 Přijetí konečného rozhodnutí a oprávněné prodloužení formálního vyšetřování

- 43) Podle čl. 7 odst. 6 části II protokolu 3 bude Kontrolní úřad pokud možno usilovat o přijetí rozhodnutí během 18 měsíců od zahájení řízení. Tato lhůta může být prodloužena na základě společné dohody mezi Kontrolním úřadem a dotčeným členským státem ESVO. Prodloužení vyšetřování může být zejména vhodné v případech, které jsou neobvyklé či dávají vzniknout novým právním otázkám.
- 44) Aby se zajistilo účinné uplatňování čl. 7 odst. 6 části II protokolu 3, bude se Kontrolní úřad snažit přijmout konečné rozhodnutí nejpozději do čtyř měsíců od předložení posledních informací státem ESVO nebo od uplynutí poslední lhůty, pokud žádné informace neobdrží.

7. Stížnosti

- 45) Účinné a transparentní řešení stížností předložených Kontrolnímu úřadu je značně důležité pro veškeré strany účastnící se řízení o státní podporu. Z tohoto důvodu Kontrolní úřad navrhuje následující osvědčené postupy, které by k tomuto společnému cíli měly napomoci.

7.1 Formulář pro stížnosti

- 46) Kontrolní úřad bude systematicky vyzývat stěžovatele, aby používali nový formulář pro stížnosti, který je k dispozici jeho internetové stránce (<http://www.eftasurv.int/media/documents/Complaint-form—State-aid.doc>) a zároveň předkládali nedůvěrnou verzi stížnosti. Vyplněním celého formuláře zvýší stěžovatelé kvalitu předkládaných stížností.

7.2 Orientační časový rámec a výsledek posouzení stížnosti

- 47) Kontrolní úřad se vynasnaží přezkoumat stížnost během orientačního časového rámce, který činí dvanáct měsíců od obdržení stížnosti. Tato časová lhůta není právně závazná. Podle okolností individuálního případu může případná potřeba vyžádat si dodatečné informace od stěžovatele, státu ESVO či zúčastněné strany prodloužit posuzování stížnosti.
- 48) Kontrolní úřad je oprávněn stanovit různé stupně priority, podle kterých bude předložené stížnosti posuzovat ⁽¹⁾, například v závislosti na rozsahu údajného porušení právních předpisů, velikosti příjemce, dotčeném hospodářském odvětví nebo na existenci podobných stížností. Vzhledem k pracovnímu vytížení a právu stanovit si pořadí stížností ⁽²⁾ se může stát, že se odloží projednávání určitého opatření, které není prioritní. Kontrolní úřad se tak bude snažit během dvanácti měsíců zpravidla:
- a) přijmout rozhodnutí u prioritních případů podle článku 4 části II protokolu 3 a jeho kopii zaslat stěžovateli;
 - b) zaslat stěžovateli správní dopis, v němž uvede své předběžné stanovisko k neprioritním případům. Tento dopis nepředstavuje oficiální postoj Kontrolního úřadu, nýbrž je pouze předběžným stanoviskem Kontrolního úřadu vycházejícím ze získaných informací, přičemž se čeká na dodatečné připomínky, které stěžovatel může předložit během jednoho měsíce od data doručení dopisu. Pokud tyto dodatečné připomínky v dané lhůtě nepředloží, stížnost se bude považovat za vzatou zpět.
- 49) Z důvodu transparentnosti vynaloží Kontrolní úřad veškeré úsilí na to, aby do dvou měsíců ode dne obdržení stížnosti informoval stěžovatele o přednostním postavení jeho stížnosti. V případě neodůvodněných stížností uvědomí Kontrolní úřad stěžovatele do dvou měsíců od obdržení dané stížnosti, že neexistují dostatečné důvody pro její posouzení, přičemž zároveň oznámí, že tato stížnost bude považována za vzatou zpět, pokud nebudou do jednoho měsíce dodány další věcné připomínky. Pokud jde o stížnosti, které se týkají schválené podpory, budou se Kontrolní úřad snažit odpovědět stěžovateli do dvou měsíců od obdržení stížnosti.
- 50) Pokud se jedná o protiprávní podporu, stěžovatelům bude připomenuta možnost zahájit řízení u příslušných vnitrostátních soudů, které mohou nařídit pozastavení či vrácení takovéto podpory ⁽³⁾.
- 51) V případě nutnosti bude nedůvěrné znění stížnosti předáno danému státu ESVO, aby se k němu vyjádřil. Státy ESVO a stěžovatelé budou systematicky informováni o uzavření řízení ve věci stížnosti či o jiném naložení s ní. Státy ESVO budou na druhé straně vyzvány dodržovat lhůty pro dodání připomínek a informací o stížnostech, které jim byly postoupeny. Budou rovněž vyzváni přijmout, pokud možno, stížnosti v původním jazykovém znění. Na žádost státu ESVO poskytne Kontrolní úřad překlad, což ale může mít důsledky pro rychlost postupů.

8. Interní rozhodovací postupy

- 52) Kontrolní úřad je odhodlán zjednodušovat a dále zlepšovat interní rozhodovací postupy, aby přispěl k celkovému zkrácení řízení o státní podpoře.
- 53) Proto budou interní rozhodovací postupy uplatňovány co nejúčinněji. Kontrolní úřad rovněž přezkoumá svůj současný interní právní rámec, aby mohl provést optimalizaci svých rozhodovacích postupů.
- 54) Kontrolní úřad bude své interní rozhodovací procesy neustále přezkoumávat a v případě potřeby je uzpůsobí.

9. Budoucí přezkum

- 55) Osvědčené procesní postupy mohou být účinné pouze tehdy, pokud vycházejí ze společného odhodlání Kontrolního úřadu a států ESVO neúnavně provádět šetření státních podpor, dodržovat příslušné lhůty, a tím zajišťovat potřebnou transparentnost a předvídatelnost postupů. Tato kapitola a v ní obsažené osvědčené postupy jsou prvním krokem k tomuto společnému odhodlání.
- 56) Kontrolní úřad použije tuto kapitolu na případy, které mu byly oznámeny, nebo na případy, na které byl Kontrolní úřad upozorněn jiným způsobem, od 1. ledna 2010.

⁽¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ve věci *Ufex a ostatní v. Komise*, C-119/97, Sb. rozh. 1999, s. I-1341, bod 88.

⁽²⁾ Rozsudek Soudu ve věci *Bouygues SA v. Komise*, T-475/04, Sb. rozh. 2007, s. II- 2007, body 158 a 159.

⁽³⁾ Viz pokyny Kontrolního úřadu týkající se prosazování právní úpravy státní podpory vnitrostátními soudy.

- 57) Tuto kapitolu bude možné upravovat tak, aby se zohlednily změny legislativních, výkladových a administrativních opatření či vydaná judikatura soudu ESVO a soudů Evropské unie, jež upravuje řízení pro státní podporu, nebo zkušenosti získané při jeho uplatňování. Kontrolní úřad dále zamýšlí pravidelně se účastnit dialogu se státy ESVO a jinými zúčastněnými stranami ohledně zkušeností získaných v průběhu uplatňování části II protokolu 3 obecně, zvláště pak této kapitoly o osvědčených postupech.
-

ROZHODNUTÍ KONTROLNÍHO ÚŘADU ESVO

č. 364/11/KOL

ze dne 23. listopadu 2011

o ukončení formálního vyšetřovacího řízení ve věci osvobození Islandského fondu pro financování bydlení Íbúðalánasjóður (FFB) od úhrady poplatku za státní záruku (Island)

KONTROLNÍ ÚŘAD ESVO (DÁLE JEN „KONTROLNÍ ÚŘAD“),

S OHLEDEM na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“), a zejména na článek 61 a protokol 26 této dohody,

S OHLEDEM na čl. 1 odst. 3 části I a na čl. 7 odst. 2 části II protokolu 3 Dohody mezi státy ESVO o zřízení Kontrolního úřadu a Soudního dvora (Dohoda o Kontrolním úřadu a Soudním dvoru) („dále jen protokol 3“),

S OHLEDEM na konsolidované znění rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 195/04/KOL ze dne 14. července 2004 o prováděcích ustanoveních uvedených v článku 27 části II protokolu 3 (dále jen „rozhodnutí o prováděcích ustanoveních“) ⁽¹⁾,

PO výzvě adresované zúčastněným stranám, aby podaly své připomínky ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

I. SKUTKOVÝ STAV

1. Postup

- (1) Dopisem ze dne 28. září 2007 (reg. č. 442805) si Kontrolní úřad od islandských orgánů vyžádal informace o státních zárukách a o povinnosti hradit za státní záruky poplatek podle islandského zákona o státních zárukách. Islandské orgány na tuto žádost odpověděly dopisem ze dne 24. října 2007, jímž islandská mise při Evropské unii postoupila úřadu dopis islandského ministerstva financí z téhož dne. Dopis byl úřadu doručen a zaevidován dne 25. října 2007 (reg. č. 448739 a 449598).
- (2) Věc projednali zástupci Kontrolního úřadu a islandské vlády na schůzkách dne 7. září 2007 v Bruselu a 29. října 2007 v Reykjavíku. Další schůzka proběhla mezi zástupci Kontrolního úřadu a Islandského sdružení finančních služeb v Bruselu dne 6. března 2008.

⁽¹⁾ K dispozici na adrese: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/195-04-COL.pdf>.

⁽²⁾ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 406/08/KOL ze dne 6. června 2008 o zahájení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se osvobození Islandského fondu pro financování bydlení od úhrady poplatku za státní záruku, Úř. věst. C 64, 19.3.2009, s. 21 a Dodatek EHP č. 15, 19.3.2009, s. 9.

- (3) Rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 406/08/KOL z 27. června 2008 zahájit formální vyšetřovací řízení ve věci osvobození Islandského fondu pro financování bydlení od úhrady poplatku za státní záruku bylo zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie a v dodatku EHP Úředního věstníku ⁽³⁾. Kontrolní úřad v tomto rozhodnutí vyzval zúčastněné strany k předložení připomínek. Připomínky od zúčastněných stran neobdržel žádné. Dopisem ze dne 8. září 2008 (reg. č. 490696) předložily připomínky k rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 406/08/KOL islandské orgány.

- (4) V říjnu 2008 Kontrolní úřad věc odložil v důsledku zhroutení islandského bankovního sektoru. Ve věci však proběhlo několik rozhovorů na společném jednání ve dnech 4.–5. listopadu 2009 v Reykjavíku. V návaznosti na něj zaslal Kontrolní úřad islandským orgánům dopis, v němž zopakoval žádost o vysvětlení pro účely posouzení slučitelnosti prošetřovaného opatření. Islandské orgány odpověděly dopisem ze dne 7. prosince 2009 (reg. č. 539538).

- (5) V souběžném vyšetřovacím řízení ve věci státní podpory poskytnuté Islandskému fondu pro financování bydlení (FFB) dospěl Kontrolní úřad ve svém rozhodnutí č. 405/08/KOL ze dne 27. června 2008 ⁽⁴⁾ k závěru, že státní záruka ve prospěch FFB představuje opatření stávající podpory. Následně vydal dne 18. července 2011 rozhodnutí č. 247/11/KOL o návrhu vhodných opatření ve věci financování Islandského fondu pro financování bydlení Íbúðalánasjóður (FFB) ⁽⁵⁾, jež mělo mimo jiné podobu státní záruky.

2. Popis prošetřovaného opatření

2.1 Příjemce

- (6) Fond pro financování bydlení Íbúðalánasjóður (FFB) je státem vlastněná instituce, která vyvíjí svou činnost podle islandského zákona o bydlení č. 44/1998 (*lög um húsnæðismál*) ⁽⁶⁾ v souladu s tržními zásadami. FFB,

⁽³⁾ Odkaz na zveřejnění viz poznámka pod čarou č. 2.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Kontrolního úřadu ESVO č. 405/08/KOL ze dne 6. června 2008 o ukončení formálního vyšetřovacího řízení týkajícího se Islandského fondu pro financování bydlení, Úř. věst. L 79, 25.3.2010, s. 40 a Dodatek EHP č. 14, 25.3.2010, s. 20.

⁽⁵⁾ Znění rozhodnutí č. 247/11/KOL, z nějž byly odstraněny důvěrné údaje, je k dispozici na internetové stránce Kontrolního úřadu: <http://www.eftasurv.int/media/decisions/247-11-COL.pdf>.

⁽⁶⁾ Původním předchůdcem FFB byla státní agentura pro bydlení založená v roce 1980.

v jehož čele stojí představenstvo („board of directors“), spadá do správní pravomoci ministra sociálních věcí. Účelem FFB je podporovat zabezpečení bydlení a rovnost nároků na tento statek. Za tímto účelem poskytuje FFB hypoteční úvěry jednotlivcům a půjčky subjektům, jež nabízejí nájemní bydlení, a zabývá se rovněž všeobecnou organizací záležitostí v oblasti bydlení. Jeho finanční činnost sleduje zvláštní účel, jež spočívá ve zlepšení vyhlídek lidí na pořízení nájmu či vlastního bydlení za přijatelných podmínek (srv. článek 1 zákona o bydlení).

- (7) FFB není financován přímo státem, nýbrž z výnosů svého vlastního kapitálu (tj. ze splátek, úroků a plateb při indexaci cen v souvislosti s poskytnutými půjčkami), z úroků placených při emisi a prodeji dluhopisů FFB (*íðúðarbréff*) kótovaných na islandské burze a dále ze servisních poplatků, jež hradí klienti fondu. Ve prospěch FFB byla rovněž vystavena státní záruka, jež plyne z neomezeného ručení státu jakožto vlastníka FFB za závazky fondu (7). Dále dostává FFB přímo ze státního rozpočtu úrokovou dotaci na úhradu ztrát z poskytování půjček za nižší než tržní sazby subjektům, které staví objekty nájemního bydlení a poskytují služby nájemního bydlení.

- (8) Podrobnější údaje o činnosti FFB podle zákona o bydlení viz rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 405/08/KOL.

2.2 Státní záruka

- (9) FFB je státní instituce, která se řídí veřejným právem (srv. článek 4 zákona o bydlení), a jako taková požívá podle nepsaných obecných zásad islandského veřejného práva, použitelných na státní instituce, státní záruky za všechny své závazky. Tato záruka se vztahuje na veškeré státní instituce, bez ohledu na dobu vzniku či druh činnosti. Jak je uvedeno výše, plyne tato záruka z neomezeného ručení státu jakožto vlastníka FFB za závazky fondu. Vzhledem k tomu, že není spojena ani s určitou konkrétní finanční transakcí FFB, ani není omezena na určitou pevnou maximální částku, ručí stát za veškeré závazky FFB. Tato skutečnost se odráží i v čl. 5 odst. 3 zákona o insolvenčním řízení č. 21/1991 (*lög um gjaldþrotaskipti o.fl.*), který vylučuje použitelnost úpadku či dalších řízení v případě platební neschopnosti na instituce typu FFB.
- (10) V preambuli návrhu zákona č. 121/1997 o státních zárukách (*lög um ríkisábyrgðir*) se uvádí:

„Tato zásada vychází z jednoznačného pravidla islandského práva, že stát ručí za závazky svých institucí

a podniků, pokud není záruka výslovně omezena právním ustanovením [...] nebo není ručení státu ve společnosti s ručením omezeným omezeno na příspěvek na základní kapitál.“ (8)

- (11) Státní záruka byla k dispozici i předchůdcům FFB, k nimž patřily státní agentura pro bydlení, dále státní fond pro výstavbu a fond pro bydlení pracovníků, které státní agentura pro bydlení provozovala, jakož i státní rada pro bydlení (srv. zákon č. 97/1993 o státní agentuře pro bydlení (*lög um Húsnaðisstofnun ríkisins*)).

2.3 Poplatek za státní záruku

- (12) V době vzniku FFB a jeho předchůdců nebyla za neomezenou státní záruku, již tyto subjekty požívaly a která se vztahovala na všechny jejich závazky, stanovena žádná riziková premie ani poplatek. Podle islandských orgánů byla příslušná islandská právní úprava od samotného počátku existence FFB vykládána tak, aby fond od úhrady jakéhokoli protiplnění za státní záruku v jeho prospěch osvobozovala (9).
- (13) Prozatímní zákon č. 68/1987 o fiskálních opatřeních zavedl poprvé obecnou povinnost odvádět státu za státní záruky, u nichž nebyla počítána riziková premie, zvláštní poplatky. Následně článek 8 zákona č. 37/1961 o státních zárukách (*lög um ríkisábyrgðir*), ve znění zákona č. 65/1988 o státních zárukách (*lög um breyting á lögum nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum*), uložil bankám, úvěrovým fondům, finančním institucím, podnikům a dalším subjektům, jež podle právní úpravy požívají – ať již na základě vlastnictví státu či z jiných důvodů – státní záruky, povinnost odvádět státu za záruku poplatek, který je vyměřován z jejich závazků vůči zahraničním subjektům. Tento poplatek byl stanoven jako čtvrtletní platba ve výši 0,0625 % z průměrné výše jistiny zahraničních závazků v daném období (srv. čl. 8 odst. 2 zákona č. 37/1961) (10).
- (14) Pokud jde o tuzemské závazky, nebyl původně ukládán poplatek žádný. Zákon č. 121/1997 o státních zárukách (11) však zavedl povinnost odvádět z tuzemských závazků poplatek ve výši 0,0375 %, jehož sazba byla později zákonem č. 180/2000 (12) zvýšena na 0,0625 %.

(8) Neoficiální překlad Kontrolního úřadu. Původní islandské znění lze nalézt na internetové adrese <http://www.althingi.is/altext/122/s/0099.html>.

(9) Viz podání ze dne 8. září 2008 (reg. č. 490696), s. 4.

(10) Do vyměřovacího základu poplatku za záruku nebyly zahrnovány půjčky, za něž byla hrazena riziková premie, některé vývozní záruky a závazky z titulu zůstatku úvěru na účtech vedených v domácí měně (srv. čl. 9 odst. 2 zákona č. 37/1961).

(11) Vstup v platnost dne 1.1.1998.

(12) Vstup v platnost dne 11.1.2001.

(7) Rozsudek soudu ESVO ve věci Islandské sdružení bankéřů a obchodníků s cennými papíry v. Kontrolní úřad ESVO, E-9/04, Sb. rozh. 2006, s. 42, bod 72.

- (15) Zákon č. 121/1997 upravil dále osvobození od úhrady poplatků za státní záruku v případě dluhopisů na bydlení, které vydával útvar pro dluhopisy na bydlení při státní agentuře pro bydlení. Pokud jde o ostatní závazky FFB, zrušil doplňující zákon o rozpočtu na rok 2001 zpětně závazky FFB, které plynuly z neuhrazených poplatků, jež byl FFB povinen podle zákona č. 121/1997 hradit. Obecné osvobození FFB od úhrady poplatku za státní záruku poskytnutou za veškeré závazky pak upravil zákon č. 70/2000, jenž vstoupil v platnost dne 26. května 2000.
- (16) Podrobnosti k právním předpisům o státních zárukách, následným změnám obecně platných sazeb poplatku a zvláštním ustanovením o FFB jsou obsaženy v rozhodnutí Kontrolního úřadu č. 406/08/KOL.
- čtvrtletně z hodnoty zahraničních závazků z titulu dluhopisů na bydlení i jiných závazků; toto osvobození trvá od 1. ledna 1998 doposud;
- ii) osvobození (ať již původní či *a posteriori*) od úhrady poplatku za státní záruku, jenž činil 0,0375 % čtvrtletně z hodnoty tuzemských závazků z titulu dluhopisů na bydlení i jiných závazků; toto osvobození trvalo od 1. ledna 1998 do 10. ledna 2001;
- iii) osvobození od úhrady poplatku za státní záruku, jenž činil 0,0625 % čtvrtletně z hodnoty všech tuzemských závazků FFB; toto osvobození trvá od 11. ledna 2001 doposud.

3. Důvody pro zahájení řízení

- (17) Kontrolní úřad ve svém rozhodnutí č. 406/08/KOL objasnil, že státní záruka ve prospěch FFB, jež existovala před vstupem Dohody o EHP v platnost ke dni 1. ledna 1994, nebyla jako taková předmětem řízení ve věci poplatku za záruku, které se týkalo nové podpory, nýbrž byla předmětem zvláštního řízení o stávající podpoře (věc č. 64865, nyní věc č. 70382). Rozhodnutí č. 406/08/KOL se zabývalo skutečností, že je FFB osvobozen od úhrady poplatku za záruku, kterou jiné podniky organizované podobným způsobem jako FFB hradit musí. Pro posouzení podpory jako podpory nové, či stávající nebylo v této souvislosti podle předběžného názoru Kontrolního úřadu relevantní, zdali zákon o státních zárukách situaci FFB, pokud jde o úhradu poplatku za záruku, *de facto* změnil, či nikoli. Za rozhodující považoval úřad skutečnost, že nový zákon č. 121/1997 o státních zárukách zavedl nový systém, v němž se FFB poprvé dostalo příznivějšího zacházení, nežli jaké stanovila obecná úprava pro podniky požívající implicitní státní záruky. Kontrolní úřad tedy dospěl k předběžnému závěru, že výhody, které FFB plynou z osvobození útvaru pro dluhopisy na bydlení, jež zavedl článek 7 zákona č. 121/1997, představují novou podporu. Totéž platí pro osvobození/výjimku z úhrady poplatku za jiné činnosti FFB, srv. zákon č. 70/2000, kterým se mění zákon č. 121/1997, a doplňující zákon o rozpočtu na rok 2001.
- (18) Podle předběžného názoru Kontrolního úřadu představovalo osvobození FFB od úhrady poplatku za záruku státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. V rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení úřad konstatoval následující prvky státní podpory:
- (19) Kontrolní úřad dále vyslovil pochybnost o tom, lze-li výše uvedené prvky státní podpory pokládat za slučitelné s Dohodou o EHP. Uvedl, že zatímco některé půjčky na financování bydlení lze chápat jako službu obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 59 odst. 2, a tudíž i jako případně způsobilé pro státní podporu, je obecný systém půjček FFB podle předběžného názoru úřadu nastaven příliš široce na to, aby podmínky čl. 59 odst. 2 splňoval. Kontrolní úřad neobdržel žádné informace, které by ho přesvědčily o tom, že by financovat bydlení za obecně přijatelných podmínek nedokázal trh. Podle obecného systému půjček FFB má nárok na půjčku každý, nezávisle na příjmu a majetku a bez ohledu na cenu a velikost financovaného objektu. Půjčku lze navíc poskytnout kdekoli, nezávisle na tom, lze-li financování pro účely bydlení získat snadno na místní úrovni, či nikoli.

4. Připomínky islandských orgánů

- (20) Připomínky islandské vlády se soustředí na skutečnost, že veškeré prvky státní podpory plynou přímo z implicitní státní záruky ve prospěch FFB, o níž již bylo konstatováno, že představuje stávající podporu. Úhrada případného protiplnění je podle jejich názoru nedílnou součástí této státní záruky jako takové. S ohledem na absenci oddělitelných, podstatných změn, jež by se týkaly státní záruky a úhrady protiplnění, se tedy nejedná o novou podporu, a věc by měla být řešena v rámci řízení o stávající podpoře. Pokud by měl dospět Kontrolní úřad k názoru, že se jedná o podporu novou, vyjádřila islandská vláda názor, že by měla být tato podpora posouzena jako podpora slučitelná, a to vzhledem k sociálnímu charakteru FFB a skutečnosti, že pomoc poskytnutá tomuto fondu splňuje podmínky stanovené judikaturou v případě Altmark⁽¹³⁾.

- i) osvobození (ať již původní či *a posteriori*) od úhrady poplatku za státní záruku, jenž činil 0,0625 %

⁽¹³⁾ Rozhodnutí ve věci Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg, C 280/00, Sb. rozh. 2003, s. I-7747.

- (21) Pokud jde o skutečnost, že zákon č. 68/1987 zavedl povinnost, aby určité finanční instituce odváděly ze svých zahraničních závazků poplatek za státní záruky, argumentovaly islandské orgány tím, že FFB ve skutečnosti nikdy žádný poplatek nehradil, neboť žádné zahraniční závazky neměl.
- (22) Podle islandských orgánů byla navíc povinnost hradit poplatek z jiných tuzemských závazků nežli z dluhopisů na bydlení, která plyne ze zákona č. 121/1997, „založena na sporném právním základu“, neboť záměrem nikdy nebylo, aby předchůdci FFB hradili za záruky poplatky. Islandské orgány dále poukázaly na skutečnost, že závazky FFB z neuhrazeného poplatku za záruku zrušil se zpětnou platností doplňující rozpočtový zákon na rok 2001, což vyjadřuje záměr zákonodárce, aby byl FFB osvobozen od úhrady poplatku za záruku ve všech případech.
- (23) V neposlední řadě bylo osvobození FFB od poplatku za státní záruku dáno skutečností, že tento fond vybíral na hypotečních nástrojích, jimiž ručil za závazky z dluhopisů na bydlení, úrokovou marži ve výši 0,0375 %⁽¹⁴⁾. Tato marže, kterou islandské orgány označily za „zvláštní protiplnění za státní záruku“, je odváděna do zvláštního rezervního fondu.

II. POSOUZENÍ

- (24) Ustanovení čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP uvádí:

„Nestanoví-li tato dohoda jinak, jsou podpory poskytované v jakékoli formě členskými státy ES, státy ESVO nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi smluvními stranami, neslučitelné s fungováním této dohody.“

- (25) Z uvedeného vyplývá, že k tomu, aby mohla být určitá opatření posouzena jako státní podpora ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, musí být jejich součástí poskytnutí příspěvku státem nebo ze státních prostředků, musí přijímajícimu podniku poskytovat výhodu, být selektivní, narušovat hospodářskou soutěž a zakládat riziko ovlivnění obchodu mezi smluvními stranami.
- (26) Pokyny Kontrolního úřadu k poskytování státní podpory ve formě státních záruk⁽¹⁵⁾ stanoví, že záruky posky-

tnuté přímo státem, tedy ústředními, regionálními či místními orgány, mohou představovat státní podporu. Výhodnější úvěrové podmínky získané podniky, jejichž právní forma vylučuje konkurzní řízení nebo jiná řízení v případě platební neschopnosti nebo zajistí výslovnou státní záruku nebo pokrytí ztrát státem navíc znamenají výhodu, jež plyne z časově neomezené expozice státu, která je označována jako neomezená státní záruka⁽¹⁶⁾. Dále platí, že

„[p]řínosem plynoucím ze státní záruky je to, že riziko spojené se zárukou nese stát. Za takové riziko nesené státem by se obvykle měla zaplatit příslušná premie. Jestliže se stát části nebo celé premie vzdá, těží z toho podnik a ze státních zdrojů unikají prostředky.“⁽¹⁷⁾

- (27) V rozhodnutí č. 247/11/KOL dospěl Kontrolní úřad k závěru, že implicitní a neomezená státní záruka ve prospěch FFB představuje státní podporu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, neboť ze zdrojů islandského státu unikají prostředky a záruka znamená pro FFB hospodářskou výhodu. Kontrolní úřad poukázal na skutečnost, že v souladu s jeho pokyny ke státním zárukám lze za příjemce podpory považovat podniky, jejichž právní forma vylučuje konkurzní řízení nebo jiná řízení v případě platební neschopnosti nebo zajistí výslovnou státní záruku nebo pokrytí ztrát státem. Navíc není nutné, aby stát vyplácel v rámci předmětné záruky prostředky. Podpora je poskytována průběžně od okamžiku, kdy je záruka dána, nikoliv jen v okamžiku, kdy je záruka použita, nebo v okamžiku, kdy dojde k placení podle podmínek záruky⁽¹⁸⁾.

- (28) Mezi přítomností prvků státní podpory v opatření, které má podobu státní záruky, a nezbytností určit (a zaplatit) za tuto státní intervenci (tržní) poplatek existuje přímá souvislost. Zásadní otázka tedy spočívá v tom, lze-li osvobození od protiplnění za tuto záruku klasifikovat jako prvek státní podpory, který existuje odděleně od výhody, jež z této záruky jako takové plyne. Poplatek v náležité výši může neutralizovat přinejmenším část této výhody, které se příjemci pomoci dostalo. Pokud by bylo bývalo možné určit tržní poplatek za předmětnou záruku, který by byl přiměřený riziku, jež stát v souvislosti se zárukou nese, a pokud by byl FFB takový poplatek uhradil, nebyla by bývala splněna kritéria čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP, pokud jde o přítomnost státních prostředků a hospodářskou výhodu pro FFB. Poplatek je

⁽¹⁴⁾ Původně nebylo záměrem osvobozovat od poplatku za záruku veškeré závazky FFB, za něž stát záruku převzal.

⁽¹⁵⁾ K dispozici na internetové stránce: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=15646&1=1>.

⁽¹⁶⁾ Viz kapitola 1.2 bod 4 pokynů ke státním zárukám a kapitola 7.2 bod 2 pokynů ke státní podpoře, jež se týkají uplatňování ustanovení o státní podpoře na veřejnoprávní podniky ve výrobním odvětví. K dispozici na internetové stránce <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkId=16995&1=1>.

⁽¹⁷⁾ Kapitola 2.1 pokynů ke státním zárukám.

⁽¹⁸⁾ Viz poznámka pod čarou 17.

tak nedílnou součástí výpočtu výše státní podpory, jež byla formou záruky poskytnuta. Stejný závěr plyne i z pokynů ke státním zárukám, na něž je odkazováno výše.

(29) Podobný názor formulovaly ve svém vyjádření k rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení (rozhodnutí č. 406/08/KOL) islandské orgány. Zdůraznily dále, že záměrem zákona o státních zárukách bylo vydat obecnou právní úpravu o podmínkách, za nichž lze státní záruky poskytovat. Zákon jako takový nezakládal poskytnutí žádné záruky jako takové, nýbrž pouze stanovil podmínky, jež se zárukami souvisejí ⁽¹⁹⁾.

(30) S ohledem na výše uvedené je Kontrolní úřad toho názoru, že vzhledem ke zvláštní povaze prvků podpory, které jsou obsaženy v opatření státní podpory ve formě státní záruky, nepředstavuje osvobození FFB od úhrady poplatku za státní záruku opatření státní podpory, které existuje odděleně od implicitní a neomezené státní záruky islandského státu ve smyslu čl. 61 odst. 1 Dohody o EHP. Absence úhrady poplatku je součástí poskytnuté výhody a použití státních prostředků v rámci státní záruky ve prospěch FFB. Vzhledem k tomu, že výhodami plynoucími z této státní záruky se Kontrolní úřad již zabývá v řízení ve věci stávající

státní podpory (srv. věc č. 70382 (dříve 64865), rozhodnutí č. 247/11/KOL), je formální vyšetřovací řízení o osvobození FFB od úhrady poplatku za státní záruku bezpředmětné a lze jej uzavřít,

PŘIJAL TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Formální vyšetřovací řízení ve věci osvobození FFB od úhrady poplatku za státní záruku je uzavřeno.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Islandské republice.

Článek 3

Pouze anglické znění tohoto rozhodnutí je závazné.

V Bruselu dne 23. listopadu 2011.

Za Kontrolní úřad ESVO

Oda Helen SLETNES
předsedkyně

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
člen kolegia

⁽¹⁹⁾ Dopis ze dne 8. září 2008, s. 5.

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

